ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
Ἁγίου Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ
Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας.

(11η ΙΟΥΝΙΟΥ)
(Ποίημα Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωὴλ Φραγκάκου)

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος πλ. α΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ.α΄ Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρὸν καὶ ποιμένα, Λουκᾶν τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποίμνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τάς ἐξορίας τὰ δεινά, ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τάς θλίψεις καὶ τὰ ὀνείδη, τὸν ἐπ᾽ ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

Δόξα Πατρί... Ἕτερον.
Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν πανσεβάσμιον, Χριστοῦ Ἐπίσκοπον, καὶ θεοφώτιστον, σεμνὸν ἀκέστορα, τὸν ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ὀφθέντα ἐν τῇ Ρωσίᾳ, καὶ ὁμολογήσαντα, εὐσεβείας τὰ δόγματα, σταθηρῶς πρὸ βήματος, τῶν ἀνδρῶν ἀθεότητος, τιμήσωμεν Λουκᾶ ἐκβοῶντες· Χαίροις θεόφρον Ἱεράρχα.

Καὶ νῦν...
Ἦχος γ΄. Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α´ Στιχολογίαν

Ἦχος α´ Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ὡς ἄνθος ἠρινόν, ἐν τῷ μέσῳ χειμῶνος, ἐφύης θαυμαστῶς, Ἱεράρχα παμμάκαρ, εὐφραίνων τὰ ὀρθόδοξα, Ἐκκλησίας πληρώματα· ὅθεν σήμερον, τὴν σεβασμίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, σοφὲ Λουκᾶ Ἐπισκόπων, τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον Ὅμοιον

Τεκοῦσα Λυτρωτήν, τὸν Χριστὸν Θεοτόκε, τῆς λύμης τοῦ ἐχθροῦ, λύτρωσαι μὲ λιταῖς σου, καὶ ἴασαι τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, τῷ ἐλέει σου, ὡς ποταμὸς εὐσπλαγχνίας, ἀπειρόγαμε, καὶ ἀγαθότητος ῥεῖθρον, καὶ πέλαγος χάριτος.

Μετὰ τὴν β´ Στιχολογίαν

Ἦχος δ´. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐν τῇ Ρωσίᾳ ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἡ τῶν λειψάνων σου πολύτιμος λάρναξ, καὶ ἐν Ἑλλάδι τμῆμα τῶν ὀστέων σου, νάματα ἐκβλύζουσι, θεραπείας τῶν νόσων, καὶ ἀλγῶν πανεύφημε, Ἱεράρχα ποικίλων, καὶ ὡς πηγὴ ἀκένωτος Λουκᾶ, τοῖς Ὀρθοδόξοις, τὴν χάριν παρέχουσι.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Χαῖρε τὸ τεῖχος Θεοτόκε Παρθένε, τὸ ἀκλινέστατον ἡμῶν τῶν μερόπων, χαῖρε τοῦ κόσμου δύναμις ἀήττητος, χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν εἰς σὲ ἐλπιζόντων, χαῖρε πάντων ἄνασσα, τῶν ὑμνούντων σὲ Κόρη, χαῖρε νυμφῶν Χριστοῦ ὁ εὐπρεπής, χαῖρε δοχεῖον, χαρᾶς φωτεινότατον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Ἦχος πλ. δ´ Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν ὡς σύζυγον εἰληφώς, ἐν τῷ βίῳ σου πλήθη τοῦ σοῦ λαοῦ, τοῖς θείοις σοῦ ρήμασι, καὶ τροφαῖς ὄντως ἔθρεψας, ὡς σιτοδότης μέγας, σαρκὸς καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ Ρωσίᾳ πάσῃ, Λουκᾶ ἀξιάγαστε· Ὅθεν οἰκονόμος, τῶν πιστῶν ἀνεδείχθης, ἰθύνων τὴν ποίμνην σου, ἀσφαλῶς πρὸς τὰ κρείττονα, καὶ πρὸς ὅρμον σωτήριον. Ἀλλ᾽ ἄνερ θεοφώτιστε νῦν, ταῖς λιταῖς σου Χριστὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον οἱ γηγενεῖς, ἐγνωκότες σε Μῆτερ ἱκετικῶς, φωνοῦμεν καὶ κράζομεν, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν λύπην, βροτῶν ἀφανίσασα· Ὅθεν τοὺς σούς δούλους, ἐν δεινοῖς πεπτωκότας, ἀνύψωσον τάχιστα, ταῖς ὀξείαις πρεσβείαις σου, πρὸς Υἱόν σου καὶ Κύριον· σὺ γὰρ ἀπορουμένων τροφός, καὶ νοσούντων ἄκος καὶ συμπάθεια, καὶ τῶν καμνόντων ὑπάρχεις, βακτηρία Δέσποινα.

Τὸ α´ Ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου.

Ἀντίφωνον Α´.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (δίς)

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον
(13ης Νοεμβρίου, Ἰωάν. ι' 1 – 9)

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον΄ καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος β΄

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄

Ἐξεχύθη θεόφρον, ἡ ἰατρική σου χάρις, ἐπὶ πᾶσαν τὴν Ρωσίαν, καὶ γέγονας ἰατρὸς τῶν νοσούντων, ἅμα δὲ καὶ χρηματίσας, Ἀρχιερεὺς ἐννομώτατος, Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, καὶ ἄλλων πόλεων, ὤφθης ποιμενάρχης ἄριστος, τῶν λογικῶν προβάτων, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ γὰρ θεόσοφόν σου στόμα, ὡς ποταμὸς ἀνεπίσχετος, τάς τῶν ἀνθρώπων ἀρούρας κατήρδευσεν, αὐξήσας τὰ ἐν αὐταῖς, τοῦ Εὐαγγελίου ἀγαθὰ σπέρματα. Καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, μετὰ τῶν Ἁγίων συνδιαιτώμενος, πρέσβευε ἀπαύστως, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.(γ)

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου·

Ὠδὴ α΄.

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θαρρῶν τῷ ἐλέει σου, καὶ τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὑμνῶ τὰ σημεῖα σου, ἃ καθ᾽ ἑκάστην ποιεῖς, τοῖς τιμῶσι σου, τὸν τόκον Θεοτόκε, καὶ πάσας τάς χάριτας, τάς σὰς Θεόνυμφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντος, καὶ τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια, καὶ ὅπλον ὑπάρχουσα, τοὺς σοὺς ἱκέτας ἁγνή, νῦν περίζωσον, τῇ θείᾳ σου δυνάμει, ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἵνα νικήσωσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ δοῦλοι σου Δέσποινα, ἐκτός σου ἄλλην βοήθειαν, οὐκ ἔχοντες σπεύδουσι, ταῖς σαῖς ἁγίαις λιταῖς, καὶ ἱκέσιον, προσφέρουσιν ᾠδήν σοι, δεινῆς κατακρίσεως, φυγεῖν ἐλπίζοντες.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν νύκτα ἐσκέδασας, τῆς ἀθεΐας τῷ τόκῳ σου, τὸν κόσμον πυρσεύουσα, τῆς ἀληθείας αὐγαῖς, καὶ νυκτίμορφον, τοῦ σκότους τὸν προστάτην, τελείως συνέτριψας, ἀειμακάριστε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἦχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεόφωτον ἥλιον, τῆς ἐν Βορρᾷ Ἐκκλησίας σου, προάγομαι Δέσποτα, ὑμνῆσαι ᾄσμασι, καὶ τὴν χάριν σου, αἰτοῦμαι τὴν μεγίστην, ὡς ἂν μέλψω κάλλιστα, Λουκᾶ τὰ θαύματα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ βίος σου κάλλιστος, τὰ σὰ σημεῖα πανθαύμαστα, ἡ χάρις σου ἄφθονος, τὸ τέλος πάτερ σεμνόν, ἐπεγνώσθησαν, ἐν τόποις τῆς Ρωσίας, ὑπὸ τῶν εἰδότων σε, Λουκᾶ ἀοίδιμε.

Δόξα Πατρί...

Σοφίας τὸ τέμενος, τῆς ἁγιότητος ἄγαλμα, τῆς πίστεως πρόμαχος, Ἀρχιερέων κανών, ἀξιότιμε, Λουκᾶ ἐν τῇ Ρωσίᾳ, ἐδείχθης τῇ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ μήτραν οἰκήσας σου, δι' ἀγαθότητα ἄπειρον, τὸ βρότειον φύραμα, ἠράσθη τοῦτο σφοδρῶς, καὶ ἐδόξασε, Παρθένε Θεοτόκε, ψυχῶν ἱλαστήριον, καὶ πάντων ἄνασσα.

τῆς Θεοτόκου Ἦχος δ'
Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁδὸν σωτηρίας ἡ τεκοῦσα, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν ἐντολῶν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ὁδήγησον, κἀμὲ τὸν ἁμαρτάνοντα, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν κρείττονα, ταῖς σαῖς λιταῖς με ἀνάγαγε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Κρηπὶς ἀσφαλὴς καὶ σωτηρία, μεσῖτις ἡμῶν τῶν γηγενῶν, ὑπάρχουσα ἐπάκουσον, τῶν ἐπικαλουμένων σε, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι, πάντας ἡμᾶς Παναμώμητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλέησον πάντας τοὺς ἀνθρώπους, καὶ σῶσον αὐτοὺς ἐκ τῶν χειρῶν, τοῦ δράκοντος Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, τῶν δυσμενῶν σκεδάζουσα, ἐπιβουλὰς καὶ νοήματα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ματαίαν βουλὴν τῶν κακοτρόπων, διάλυσον τάχιστα λιταῖς, καὶ δίδου μοι τὴν ἄνεσιν, τὴν ψυχικὴν Ἀπείρανδρε, ἵνα ὑμνῶ τὸ πάντιμον, βροτῶν Σωτῆρος τὸ ὄνομα.

Τοῦ Ἁγίου
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψώθης ἐν γῇ ὑπὸ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἔμεινας ἄτυφος Λουκᾶ, ζηλώσας τὰ ἀκίνητα, καὶ τῷ Θεῷ ἀπέδωκας, τὰ σὰ ἀξιοτίμητα, ἅγιε Πάτερ χαρίσματα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστὸν ἀγαπήσας παιδιόθεν, προεῖλες τὴν ἔγγαμον ζωήν, Λουκᾶ σεβασμιώτατε, καὶ γέγονας τὸ πρότυπον, τοῦ γάμου πάτερ, ἄριστον, τῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου.

Δόξα Πατρί...

Ἀνέθρεψας πάντα τὰ σὰ τέκνα, Λουκᾶ ἐν παιδείᾳ ἀκριβῆ, καὶ φόβῳ τοῦ Κυρίου σου, τῆς εὐσεβείας σπέρματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς πανόλβιε, αὐτῶν βαλὼν τῇ θελήσει σου.

Καὶ νῦν...*Θεοτοκίον*

Λειμὼν εὐανθέστατε χαρίτων, τοῦ Πνεύματος Κόρη Μαριάμ, τὸν ζόφον τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ νοὸς τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς εὐχαῖς καταύγασον, ὅπως ὑμνῶ σε Θεόνυμφε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Σοφίαν τὴν θύραθεν, ἐπιγινώσκων καλῶς, ἠθέλησας ἅγιε, τὴν ἱερὰν τοῦ Χριστοῦ, γνωρίσαι ἀλήθειαν, ὅθεν μετ' ἐπιστήμης, καὶ συνάρσει τῇ θείᾳ, ἔγνωκας Ἱεράρχα, τοῦ Θεοῦ τάς ἐννοίας, καὶ ὤφθης τῶν ἀπορρήτων, Λουκᾶ μύστης ἄριστος.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...*Θεοτοκίον*

Μαστίζειν οὐ παύεται, τὸ σύνειδός μου ἁγνή, πολλὰ γὰρ ἀδόκιμα, καὶ ἀπρεπῆ συνεχῶς, ὁ ἄθλιος ἔπραξα, ὅθεν ἀπάλλαξόν με, ταῖς λιταῖς σου ἐκ τούτων, δός μοι δὲ καὶ δακρύων, ποταμοὺς ἵνα κλαύσω, πάθη μου τὰ συμβάντα, Παρθένε Θεόνυμφε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ

Συμφερουπόλεως Λουκᾶν τὸν ἀρχιποίμενα, καὶ ἰατρὸν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἄριστον, οἱ φιλάγιοι ὑμνήσωμεν ἐγκαρδίως· ἐν Ρωσίᾳ γὰρ βιώσας ὥσπερ ἄγγελος, ὡμολόγησε Χριστοῦ τὸ θεῖον ὄνομα· διὸ κράζομεν· Χαίροις πάτερ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος πάτερ ὤφθης, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐν χώρᾳ δυστυχούντων ἀνθρώπων· βιοτεύσας ἐνθέως ἐν γῇ, Ἱεράρχα Λουκᾶ ὄντως τὸ πρότυπον, λαοῦ καὶ κλήρου γέγονας, διόπερ σοι ἐβόων ταύτα·

Χαῖρε τὸ εὖχος πάσης Ρωσίας· χαῖρε τὸ σκεῦος τῆς εὐσεβείας.

Χαῖρε ποιμανσίας ἀνθρώπων τὸ μίμημα· χαῖρε ἰατρείας ἀλγούντων τὸ καύχημα. Χαῖρε ὅτι ὡμολόγησας τὸν Χριστὸν ἀνδροπρεπῶς· χαῖρε ὅτι ἐθεράπευες ἀρρωστήματα βροτῶν. Χαῖρε ὅτι ἐκ παίδων ἡλικίας ἐκλάμπεις· χαῖρε ὅτι ἐγγάμων συζυγίας ἠράσθης. Χαῖρε τεκνίων τῶν σῶν τὸ φέγγισμα· χαῖρε πιστῶν τὸ ἅγιον κλέϊσμα. Χαῖρε σεμνῶν Ἐπισκόπων ὁ κόσμος· χαῖρε ἠθῶν οὐρανίων ὁ τόμος.

Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΑ´ τοῦ μηνός Ἰουνίου, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ νέου, τοῦ ἰατροῦ καὶ ὁμολογητοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, τοῦ Ρώσου, ἐν ἔτει 1961 ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχοι

Λουκᾶς Συμφερουπόλεως ἀρχιθύτης, καὶ ἰατρὸς σωμάτων τιμάσθω ὕμνοις. Ἑνδεκάτῃ Λουκᾶς θάνε ἰητῆρ καὶ θύτης πρῶτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπτος μετὰ καὶ ἑτέρων τεσσάρων, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὠδὴ α´. Ἦχος δ´.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ´

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ´

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε´

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ϛ´

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ´

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η´

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καί προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος δ')

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ὠδὴ θ'.

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάρια

Ἦχος β' Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Λουκᾶν τὸν νέον ἅγιον, καὶ ἀρχιθύτην Κυρίου, καὶ τῆς Ρωσίας κόσμημα, ἰατρῶν ποδηγέτην, Συμφερουπόλεως κλέος, Σαγματᾶ τὸν ἐπόπτην, τὸν ἔνδοξον ἀνάργυρον, συζυγίας τὴν δόξαν καὶ μοναστῶν, θαυμαστὸν ὑπόδειγμα καὶ προστάτην, τοῖς ἱεροῖς μελίσμασιν, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον

Χριστοῦ ναὸς ὁ ἔμψυχος, καὶ τὸ κατάσκιον ὄρος, καὶ ἡ λαβὶς τὸν ἄνθρακα, ἐνεγκοῦσα τῷ κόσμῳ, ἡ πορφυρὶς Βασιλέως, καὶ οὐράνιος πύλη, καὶ βάσις, στάσις, κίνησις, προφητῶν καὶ μαρτύρων καὶ ἀσκητῶν, ἀνεδείχθης Δέσποινα Θεοτόκε, διὸ μὴ παύσῃ πάντοτε, διαφυλάττουσα πάντας.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος πλ. δ'

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πάτερ Λουκᾶ ἀξιάγαστε, ὁ τῶν ἀθέων ἐσμός, ἀληθείας τὰ δόγματα, εὐμενῶς μὴ φέροντες, κατὰ σοῦ ἐκινήθησαν, ἐπιβουλάς τε καὶ ὀνειδίσματα, καὶ λοιδωρίας μυρίας ράπτοντες· ὢ τῆς ἐνστάσεως, τῆς στερρᾶς σου ἅγιε, δι' ἧς ἱστόν, κακουργίας ἔλυσας, καὶ ἀθεότητος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Πάτερ Λουκᾶ ἀξιάγαστε, ὁ τῶν ἀθέων ἐσμός, ἀληθείας τὰ δόγματα, εὐμενῶς μὴ φέροντες, κατὰ σοῦ ἐκινήθησαν, ἐπιβουλάς τε καὶ ὀνειδίσματα, καὶ λοιδωρίας μυρίας ράπτοντες· ὢ τῆς ἐνστάσεως, τῆς στερρᾶς σου ἅγιε, δι' ἧς ἱστόν, κακουργίας ἔλυσας, καὶ ἀθεότητος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πάτερ Λουκᾶ πανσεβάσμιε, Ἀρχιερέων στολήν, ἐνδυθεὶς τὸ φιλόχριστον, τῆς Ρωσίας πλήρωμα, πρὸς Χριστὸν καθωδήγησας, Ὀρθοδοξίας τοῖς παραγγέλμασι, καὶ πολιτείᾳ σου τῇ ὀρθότητι· ὢ τῆς συνέσεως, καὶ πολλῆς σοῦ χάριτος, δι' ἧς σοφέ, τῆς σῆς ποίμνης πρόβατα, ἐποδηγέτησας.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἱεράρχα ἅγιε, μετ' ἐπιστήμης πολλούς, τῶν νοσούντων ἐκούφισας, φανερώσας ἅπασι, τῆς σοφίας σου μέγεθος, καὶ μετὰ θάνατον τὰ ὀστέα σου, τῆς ἰατρείας τὰ ρεῖθρα βλύζουσιν· ὢ τῆς σῆς λάρνακος, τῶν λειψάνων πάντιμε, δι' ἧς Λουκᾶ, ἀφειδῶς ἰάματα, ἡμῖν μετέδωκας.

Δόξα Πατρί... Ἦχος πλ. α'

Ἅγιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν Ρωσίαν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. Τὴν στερράν σου γὰρ ὁμολογίαν τῆς πίστεως, Ἱεράρχα θεόσοφε, ἄγγελοι ἀκούσαντες ἐπεκρότησαν, διάβολος μετὰ δαιμόνων ἐτραυματίσθη, καὶ ὁ Κύριος ταύτην, ἐν οὐρανοῖς ἐπεγράψατο. Τῇ δὲ ἰατρικῇ σου τέχνῃ, ἄνθρωποι νοσοῦντες ἰάθησαν, τῶν ἰατρῶν οἱ ὅμιλοι ἐδιδάχθησαν, καὶ τῶν ἀθέων φαλαγγαρχίαι κατεπλάγησαν. Διὸ ἐν χαρᾷ τὴν μνήμην σου ἄγοντες, Λουκᾶ παναοίδιμε, ἱκετικῶς βοῶμέν σοι· μὴ παύσῃ, καθικετεύων ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἦχος πλ. α΄

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾿ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾿ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα΄ Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄ Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Ἰατρὸν καὶ ποιμένα, Λουκᾶν τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποίμνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τάς ἐξορίας τὰ δεινά, ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τάς θλίψεις καὶ τὰ ὀνείδη, τὸν ἐπ᾿ ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΑΝΤΙΦΩΝΑ (*τῆς ἑορτῆς*)

Ἀντίφωνον Α΄
Ἦχος β΄.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἦχος πλ. α΄ Τόν συνάναρχον Λόγον...

Ἰατρὸν καὶ ποιμένα, Λουκᾶν τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποίμνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τάς ἐξορίας τὰ δεινά, ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τάς θλίψεις καὶ τὰ ὀνείδη, τὸν ἐπ᾽ ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

Μικρὰ Εἴσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,, (β΄ χορός) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄

Τόν συνάναρχον Λόγον...

Ἰατρὸν καὶ ποιμένα, Λουκᾶν τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποίμνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τάς ἐξορίας τὰ δεινά, ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τάς θλίψεις καὶ τὰ ὀνείδη, τὸν ἐπ᾽ ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

Ἕτερον. Ἦχος γ΄

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν πανσεβάσμιον, Χριστοῦ Ἐπίσκοπον, καὶ θεοφώτιστον, σεμνὸν ἀκέστορα, τὸν ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ὀφθέντα ἐν τῇ Ρωσίᾳ, καὶ ὁμολογήσαντα, εὐσεβείας τὰ δόγματα, σταθηρῶς πρὸ βήματος, τῶν ἀνδρῶν ἀθεότητος, τιμήσωμεν Λουκᾶ ἐκβοῶντες· Χαίροις θεόφρον Ἱεράρχα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἦχος β΄

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, Μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τοῦ Ἱεράρχου

(βλέπε 13ην Νοεμβρίου,Εβρ. ζ΄26-28, η΄1-2).

Προκείμενον ἦχος α΄

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ΄ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς

μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος β'.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾷν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπό τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.